

Hjørring Amtstidende
Aargang 1851.
"Den Bekgaardske Mordsag"

Nummer 34 — Lørdag d. 1/3 1851

Arrestanten Peder Larsen Vrensted, Der, forført af Niels Bekgaard, forøvede Mordet paa dennes hustru, har i **"En ny Vise"** udtalt sin bitre Anger og sit Haab til den Algodes Mildhed. Dette Åndsprodukt, der er er Beviis for, at selv i den groveste Forbryders Bryst boer skjønne og ædle Følelser, som vel for en Tid kunne undertrykkes, men aldrig qvæles, — er til Fordel for Synderen udkommen i Tryk og faaes a' 4 Skilling hos Boghandler Th. Petersen i Hjørring.

Nummer 15 — Lørdag d. 10/7 1851

Hjørring, den 10de Juli.

Den Bekgaardske Mordsag. (Sluttet)

Foruden de allerede nævnte Meddelagtige i de attenterede Mordforsøg paa Konen Ane Marie Pedersdatter, søgte Bekgaard endnu at hverve andre; Saaledes opfordrede han kort for Mordet i April f. A. en huusmand Niels Gade til at skille ham af med konen, "hvortil han selv var i Besiddelse af hvad der behøvedes", og tidligere ved Juletid i 1849 og Januar 1850 søgte han at overtale huusmand Ped. Simonsen af Vrensted Kjær, til at komme til Hjørring Hestemarked, "hvor han hverken skulde mangle Spise eller Drikke, naar han hos en Dyrlæge vilde fremskaffe ham noget Arsenik, hvormed han kunde forgive konen", men ingen af disse Mænd vilde være ham behjælpelig efter Ønske og da Sidstnævnte i Anledning af Opfordringen, og medens Konen gik ud og ind i Stuen, indvendte, "at det var Synd", svarede Niels Bekgaard "at det var ingen Synd, da hun var til slet ingen Nytte".

Efter alle disse Begivenheder, der endnu kunde suppleres med andre, var det som tidligere meddelt den 17de April 1850, at nogle mænd, hvoriblandt den ovenomtalte Huusmand Niels Gade, vare i Besøg hos Niels Bekgaard og fulgte med ham til Løkken, hvor de bleve trakterede med Mad og Brændeviin, og navnlig viste Niels Bekgaard sig ved denne Leilighed forekommede imod Karlen Christen Larsen, med Tilnavnet "Skomager," (en brodersøn vil den ofte omtalte ".lens Skomager") for hvem Brændevinen især flød rigeligt, saa at han, da de alle vare vendte tilbage til "Bekgaard" allerede var endeel beruset. Her fortsættes ikkedesmindre Drikkeriet, i hvilket Niels Bekgaards Kone, stadig tilskyndet af sin Mand, der denne Aften var ualmindelig kjærlig og forekommende imod hende, i al Gemytlighed tog Deel. Efterhaanden gik nogle af Gjæsterne bort og kun tre af disse bleve endnu i nogen Tid tilbage "for at lege med de paa Gaarden værende tre Piger"; endelig skiltes ogsaa disse og kun ovennævnte Chr. Larsen eller "Chr. Skomager" var af alle Gjæsterne ene tilbage.

Niels Bekgaard havde den hele Dag, saavelsom ogsaa tidligere, anstrængte sig for at bearbejde Chr. Larsen fer sin Plan, thi han havde let mærket, at han her talte for et ikke ganske uvillig Øre. Noget Bestemt havde han dog ikke lovet ham for at ombringe Konen, eiheller angivet ham paa hvad Maade det skulde skee, kun havde han sagt, "at hvis han kunde drikke hans Kone saa fuld, at hun kunde døe deraf, vilde han give ham saa meget, at han aldrig skulde komme til at trænge." Chr. Larsen tabte som følge heraf heller ikke sit Maal af Sigte, og da han i sin berusede Tilstand ansaae Tiden at være beleiligg, søgte han (efter en aftalt Plan med Niels Bekgaard, hvortil denne gav Ideen) da Kl. var 10 og ogsaa han lavede sig til at gaae, at formaae Niels Bekgaards Kone, Ane Marie Pedersdatter, til at følge med hen til hans Farbroders, Jens Skomagers Huus, for der at faae kogt og fortæret nogen Fisk, der var medbragt fra Løkken, og hvormed Niels Bekgaard til denne Udflugt vilde forsyne dem, tillige med en Trepægleflaske fyldt med Brændeviin. Ane Marie Pedersdatter var hertil strax villig og de gave sig underveis med Brændeviin og Fisk. Hos Jens Skomager var Konen ene hjemme tilligemed et andet Fruentimmer. Fisken blev

kogt og spist og Maaltidet behørigt krydret med adskillige Snapse af den medbragte Flaske. Klokken var var imidlertid bleven mange og man tiltraadte Tilbagevejen, paa hvilken Jens Skomagers Kone Ane Marie Hansdatter, ledsagede dem. Underveis leverede denne Sidste til Christen Larsen en lille Flaske, indeholdende den oftere omtalte Composition af Vitriol og Skedevand, ider hun formanede ham " til at bruge sin Fornuft", og vendte derpaa, efter omtr. At have fulgt dem den halve Vei, tilbage til sit Hjem. ,

Strax elter at hun havde forladt dem, satte Christen Larsen sig i en Grøft og tilraabte herfra Ane Marie Pedersdatter, at hun skulde komme hen og sætte sig hos ham for at hvile lidt og faae sig endnu en Dram. Ane Marie, der dengang ligesom Chr. Larsen var i en høist beruset Tilstand, efterkorm indbydelsen og satte sig hos ham. Da Brændevinen atter var gaaet fra Mund til Mund imellem dem, fremtog Chr. Larsen den lille Flaske, han havde modtaget af Christen Skomagers Kone, og opfordrede Ane Marie til at drikke af denne, hvis Indhold, ligesom tidligere, ogsaa denne Gang bæredes med den lokkende Benævnelse "udmærket hvid Rom" Ane Marie satte ogsaa Flasken for Munden, men da hun havde smagt paa indholdet, hvis slette virkning formodentlig var hende bekendt fra de tidligere Leiligheder, udspyttede hun det og kastede Flasken langt fra sig, (Der viste sig siden at Noget, der ved denne Leilighed blev spildt paa Chr. Larsens Vest reent havde borttaget Couleuren). Chr. Larsen, der herved pludselig saae sin Plan strande, kastede sig i et fuldkomment Delirium og uden at Tanken om, at ville gjøre det, nogensinde var vaagnet hos ham, i et Nu over Konen, greb hende med begge Hænder om Halsen og - kvalte hende. Der Hele var et Øiebliks Værk. — Maaskee har Konen i sin Døds kamp selv kradset sig de omtalte i Ansigtet værende Saar; thi Morderen forsikrer, ikke at have mishandlet hende paa anden Maade. Da Gjærningen var fuldbragt gik Chr. Larsen hen til Bekgaard, bankede paa Sovekammervinduet, og da Niels Bekgaard strax efter viste sig og med kjendelig Tilfredshed havde erfaret hvad der var skeet, klædte han sig paa og fulgte med Chr. Larsen ud paa Marken, hvor den døde Kone laae. Den Ene tog hende ved Benene og den Anden ved Hovedet, og der gik da de tvende gruelige Forbrydere i den tavse Nat med det stakkels piinte Offer, der endelig skulde finde Ro for saamange slette Menneskers Forfølgelser.

Da de vare komne tilbage til Gaarden lagde de hende, saaledes som tidligere beskrevet, i Bryggerset, hvor hun den næste Morgen fandtes af Malkepigen. — Chr. Larsen gav sig derpaa endnu tid til at gaae til Jens Skomagers Huus, hvor han kaldte Konen ud, fortalte hende hvad der var skeet og bad hende lede efter den borteblevne Flaske, at den ikke skulde tjene som compromitterende Vidne, hvilket hun ogsaa lovede og holdt. Flasken fandt hun og tog til sig og da den senere kom tilveie under Sagen, vare de Par Draaber, den endnu bevarede, tilstrækkelige til at analysere dens tidligere Indhold.

Saasart Rygtet om Ane Marie Pedersdatters Død den næste Dag udbredte sig, var det naturligt, at Mistanke strax faldt paa hendes Mand, Niels Bekgaard, der havde betroet altfor Mange sine Hensigter, til at de kunde være nogen Hemmelighed, og paa Chr. Larsen, der pludselig var forsvunden. — Som Soldat ved 5te Reservebataillon var han indkaldt til om faa Dage at møde ved Bataillon i Skanderborg, og uden at oppebie sine Kammerater, uden at afhente sine Marschpenge - men ogsaa uden at affordre nogen Løn for sin Daad — var han uden Ophold brudt op og paa Veien til sit Cartonnement. Her var hans Ophold dog kun kort, thi paa Herredsfogdens, Krigsraad Spärds, Anfordring, blev han udleveret og tilbage transporteret. — Saasart Majoren havde Meddeelt ham, i hvilken gruelig mistanke hans Udlevering var begrundet, tilstod han strax for ham sin Forbrydelse Majoren — saaledes har Chr. Larsen selv fortalt — kaldte ham for Fronten af den opstillede Bataillon og spyttede ham i Øinene. Herved var hans Stav brudt. — Fremstillet til Forhør afgav han strax under bittre Taarer en fuldstændig Bekjendelse, og har han under hele sin Fængslingsperiode lagt en oprigtig Anger og et Sind, der venter Naade af Guds Mildhed for Dagen. — Høiesteretsdommen er nu afsagt. Christen Larsen Skal midste sin hals og hans hoved sættes paa en Stage, Niels Bekgaard er dømt til simpel Henrettelse. Loven og dens strænge Retfærdighed vil skee Fyldest, og dog kunne vi ikke afværge den Anskuelse, at Niels Bekgaard, der med koldt Overlæg pønsede paa Konens Død, som med bykkelsk Sovbisme bildte sig ind at være uden Ansvar for Gud og mennesker naar han ikke selv forøvede mordet, (og denne Tanke skal endnu give ham

Mod)*), som derfor ved fristende Løfter lokkede Andre til at blive hans Nedrige planers Haandlangere , og at han, sige vi, er Hovedforbryderen og Christen Larsen kun hans blinde Redskab. Underrettens dom, der, i Analogie med Loven, lød paa, at ogsaa Jens Chr. Skomager og dennes Kone Ane Marie Hansdatter, havde forbrudt deres Liv, _der nu efter Høiesteretsdommen paa respective 6 og 8 aars Tughusarbejde, endvidere er saavel ved Underretten som ved Høiesteret Hans Jensen ogsaa kaldet "Smed Hans" dømt til Tughusarbejde i 6 Aar, og endelig er ved samme Ret Maren Christensdatter eller som hun ogsaa kaldes "Sara Maren", om hvem vi endnu må bemærke, at hun aldrig har taget activ Andeel i Mordsagen på Konen Ane Marie Pedersdatter, dømt til Arbejde i Viborg Tugt og Forbedringshus i 2 aar. – Vi have endnu kun at tilføje, at af samtlige nævnte Personer har kun Smed Hans tidligere været straffet, nemlig for 5 Aar siden for Tyveri. Smed Hans er 41 Aar gammel, født i Aasendrup og har i 11 Aar været gift med Mette Marie Christensdatter, der er 30 Aar gammel og født i Saltum Kjær **) – Jens Christen Nielsen Skomager er 46 Aar gl. født i Løkken og har i 20 Aar været gift med Ane Marie Hansdatter, 43 Aar gl. født i Ingstrup.

*) Det maa hertil bemærkes, at naar vi have fortalt, at Ane Marie Pedersdatter spiste den med Præcipitaspulver overstrøede Hvedekage, som Niels Bekgaard med foregivende at den var bestemt hans Broderbørn, viste hende i Stalden, og hun blev syg efter Nydelsen, saa beroer dette paa en Feiltagelse. Hun bad rigtignok Niels Bekgaard om Kagen, og fik den ogsaa, men med den erklæring, "at hun ikke vilde spise den fordi der var Mog paa den", erholdt han den tilbage. Denne samme Hvedekage var det, som senere ved Forskeillige Leiligheder anvendtes, saaledes var det det stykker af den, der af Smed Hans Kone blev indættet i Smør af hvilket Niels Bekgaard to Gange – og det er vist tvivlsomt – skal have givet sin Kone på Brød, dog har han ei heller villet vedgaae det.

**) I Fortegnelsen over de Domfældte ville Læserne uden tvivl savne Smed Hans Kone, Mette Marie Christensdatter. Grunden dertil er den, at hun acquieicerede ved Underrettens Dom og har allerede udstaaet sin straf, der lød paa 5 gange 6 dages Vand og Brød, men som, da hun havde et Barn ved sit Bryst, blev forandret til den analoge Straf af 120 Dages Fængsel paa simpel Fangekost. Denne Kone har aldrig Taget activ deel i Mordanklagerne, hun var kun medvidende. De sager hun under Navn af "Gift" overbragte deels til Niels Bekgaard, deels levede Sara Maren, vidste hun vare Uskadelige ting, saasom Lyneborgesalt, Farvestoffet "Bruunrød" o.a.

Nummer 128 Tirsdag d. 29/7 1851

"Brgl. Td." Af 25de Ju1i er af Hr. Obersr Arenfeldt anmodet om at meddele. at "at det 1 "Flyveposten" Nr. 167 (efter "Hjørring Amtstidende") anførte; "" Majoren — saaledes har Chr. Larsen selv fortalt— kaldte ham for Fronten af den opstillede Bataillon og spyttede ham i Øinene "" er Morderen Chr. Larsen (Vrensteds) Udsagn Usandhed, hvilket Obersten veed, fordi han den Gang var Commandeur for den 5te Reservebataillon."

Da vi saaledes imod Oberstens hæderlige Erklæring kun have en Morders Udsagn, føle vi os tilskyndede til ogsaa for dene Blads Læsere at anføre denne Berigtigelse men psykologisk mærkeligt er det ikke desmindre, at denne Forbryder, der for Retten strax afgav en angergiven og uforbeholden tilstaaelse af sin Forbrydelse og den hele Tilgang ved samme i dette ene Punkt har gjort sig skyldig i en Usandhed, han ikke kan have havt nogen tænkelig Grund til at opfinde.

Nummer 131 — Lørdag d. 2/8 1851

I Anledning af hvad det i denne Tidende Nr. 115 meddeelte Referat af den Bekgaardske Mordsag indeholder om at Christen Larsen, da han blev anholdt ved Bataillon i Skanderborg og tilstod at have forøvet Mordet, af Majoren blev kaldet for Fronten af den Opstillede Bataillon og spyttet i Øinene og af de Bermærkninger der ere knyttede til den i samme Tidende Nr. 128 optagne Erklæring fra Oberst Arenfeldt om dette Udsagns Urigtighed, skal jeg som Christen Larsens Defensor og ifølge hans Ønske erklære at der i de under Sagen optagne Forhør Intet forekommer om at Christen Larsen har brugt en slig Udtalelse og han har ogsaa forsikret at han hverken i

Retten eller for Nogen udenfor samme har fortalt denne Usandhed.

Sand.

Foranlediget af ovenstaaende og den omtalte tidligere Erklæring have vi søgt at indhente sikker Kundskab om Tilgangen ved Christen Larsens Anholdelse i Skanderborg og ere derved komne til den Overbeviisning, at det ikke forholder sig som af os anført i Referatet i Nr. 115.

Spørgsmaalet bliver altsaa om Christen Larsen virkelig har fortalt hvad der er ham tillagt; men da vor Referent, der vel erindrer at have meddelt os Begivenheden, nu efter Aar og Dags Forløb ikke bestemmer sig til at paastaae, at have hørt den af Chr. Larsen selv, er det os naturligvis magtpaaliggende ved denne vedføjede Erklæring, at bidrage til at gjendrive et Rygte, der ogsaa i denne Henseende synes uhjelmet.

Redact.

Nummer 133- Tirsdag d. 5/8 1851

Hjørring, den 5te August

Ved Kgl. Rescript af 28de f M. er den Christen Larsen Vrensted for Mord og Niels Christensen Bekgaard for attenteret Mord idømte Dødsstraf formildet til Tugthusarbejde for Livstid. Sidstnævnte dog tillige under streng Bevogtning.

Begge ville i en af de nærmeste Dage tilligemed Jens Chr. Nielsen SKomager (for 6 Aar), dennes Kone Ane Marie Hansdatter (for 8 Aar), Hans Jensen ogsaa kaldet Smed Hans (for 6 Aar) og Maren Christensdatter ogsaa kaldet Sara Maren (for 2 Aar) fra den herværende Varetægtsarrest blive transporterede til Bestemmelsesstedet 1 Viborg.

Nummer og dato ukendt. (juli 1851)

Auction.

Tirsdag d. 29de, Dennes, Eftermiddag Kl. 2, bliver, ifølge Overenstemmelse med Hr. Auctionsdirekteuren, afholdt Auction over Gaarden "Bekgaard" i Vrensted Sogn, som domfældte Gaardfæster Niels Christensen for hen har besiddet i Fæste. Gaardens Jorder, tillige med en tilhørende Huuslod, ere ansatte ny Matr. Hartkorn 3 Tdr. 6 Skpr. 3 Fdkr. Og Gammelskat 37 Rbd. 35½ Sk., og henhører til Vrensted Sogns bekjente gode muldrige Jorde. Høeavlens er 45 a 50 Læs, Udsæden 5½ Tdr. Rug, 5½ Tdr. Byg og 7 1/8 Tdr. Havre, staar i god Grøde og følger, tillige med Besætning 4 Heste, 8 Fækreaturer, 2 Vogne, Plog, Harve, m.v. i Handlen.

Ved Auctionen vil Gaarden, som er aldeles Hovfri og som strax kan tages i Brug og Besiddelse, først blive opaabt til Overdragelse i **Livsfæste** med Indfæstning og Aarlig Landgilde i Byg, og dernæst til **fuldkommen Eiendoms** Overdragelse Saaledes: at den halve Kjøbesum kan forblive indestaaende i Eiendommen og Resten udbetales i December Termin d. A.

Eiendommen paavises af Bestyreren i Gaarden og nogle Dage forinden Auctionen ville Conditionerne være til Eftersyn hos undertegnede Godsforvalter.

Børglumkloster Godscontoir, den 12te Juli 1851.

Heibroch.